

Trường: THCS Trần Bình Trọng

Lớp: 9A2

Tên: Lê Ngọc Phương Trinh

Bài làm

Trong trường vất vả dạy đàn con
Chặng ngại gian lao quặng thân mòn
Đó sáng bình minh com mãi với
Đi đêm lịm tắt lửa chũa ngon
Àm thầm chỉ dẫn ơn luôn nhớ
Đặng lẽ khuyên rằng nghĩa vẫn còn
Nó dăm mờ hôi toàn bụi phần
Cô thầy khô nhọc tựa ngàn non

(Cứ Già)

Chắc hẳn ai trong chúng ta từ lúc còn nhỏ cũng đều được đến trường, có bạn bè và có cả những người thầy, người cô đáng kính. Là một học sinh cuối cấp, tôi đã được học qua rất nhiều thầy cô giáo, những người lái đò ân cần dìu dắt tôi đến gần hơn với biển hồ tu thức, chinh phục ước mơ của bản thân nhưng đối với tôi một người cô luôn hết mực yêu thương, quan tâm và luôn ân cần chỉ dạy học trò mọi thứ và luôn giúp đỡ khi chúng tôi cần, đã để lại trong tôi nhiều ấn tượng khó phai, những tình cảm còn lưu giữ mãi. Không ai khác chính là cô Phạm Thị Tuyết Thanh, giáo viên chủ nhiệm lớp 7 của tôi.

Cô Thanh là giáo viên mỹ thuật và cũng là cô hiệu phó của trường tôi, cô là một người có mắt thẩm mỹ rất cao, cô chỉ cần họa vài nét sẽ thành những bức tranh tuyệt đẹp. Ngoài việc vẽ

Anh Dương
ART STUDIO

GLCD M5.2

www.chudep-anhduong.com.vn

đẹp, cô còn là một giáo viên rất giỏi, cô Thanh đã đại diện trường đi thi giáo viên giỏi cấp tỉnh và cô đã rất xuất sắc đạt được giải nhì. Mỗi khi đến tiết mỹ thuật, tôi và lũ bạn đều rất háo hức, không háo hức vì tiết học này mình sẽ được tự do sáng tạo, hòa mình vào ứng màu sắc sắc sỡ, tạo ra những bức tranh sống động mà còn háo hức được cô Thanh dạy. Cô không chỉ dạy chúng tôi về cách vẽ, chia bố cục sao cho đúng, cho bức tranh hài hòa hay cách pha màu thế nào cho phù hợp mà còn dạy chúng tôi về cách sống, sống có lý tưởng, sống sao cho thật ý nghĩa, trân trọng bản thân và những người xung quanh. Cô luôn hiền từ, nhân ái với những lỗi lầm của chúng tôi thay vì trách mắng, cô chọn tha thứ và nhẹ nhàng dạy dỗ. Tôi vẫn luôn nhớ những lần cô Thanh nói với tôi những câu nói động viên, khuyến khích tôi mỗi khi tôi gặp khó khăn trong học tập. Người đã cho tôi biết được những giá trị tốt đẹp trong cuộc sống, cho tôi biết rằng học không phải để thi cử mà học để trở thành người có ích cho xã hội. Những bài học mà cô đã dạy tôi, tuy không nằm trong sách vở nhưng nó đã nằm sâu trong trái tim tôi, nuôi dưỡng tâm hồn tôi, khiến tôi nhớ mãi. Trên hành trình chinh phục tri thức, có biết bao gian nan, thử thách phải vượt qua nhưng những lời răn dạy của cô sẽ là hành trang giúp tôi vững bước hơn. Đa mai trường thân yêu này, mỗi người mỗi ngã, mỗi người sẽ có cho mình một lối đi riêng, một giấc mơ riêng để theo đuổi... nhưng tôi biết rằng cô vẫn luôn ở đây, luôn in ấn hình ảnh của chúng tôi trong trái tim và ngay cả khi chúng tôi đã rời xa mái trường yêu dấu này, vẫn mỉm cười chào đón chúng tôi mỗi khi quay trở về. Bao nhiêu lời tri ân, biết ơn làm sao cho hết. Tôi cảm ơn cô và cảm ơn mái trường đã cho tôi những người thầy, người cô tuyệt vời, những người đã chấp cánh cho ước mơ và hy vọng của tôi bay cao, bay xa hơn. Nhân ngày 10-11, xin kính chúc tất cả những

người lái đò, người gieo mầm cho những ước mơ sẽ có thật nhiều sức
chỏe, luôn là tấm gương soi sáng, ngọn đèn dẫn lối cho các thế hệ tiếp theo
và thật thành công trên con đường trồng người của mình.

